

בש"פ 6298/18 - מדינת ישראל נגד יונתן אלמליח, ויקטור משייב

בבית המשפט העליון

בש"פ 6298/18

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים: 1. יונתן אלמליח
2. ויקטור משייב

בקשה ראשונה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד הילה גורני
בשם משיב 1: עו"ד משה סוחמי
בשם משיב 2: עו"ד דורון נוי

החלטה

לפני בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיבים בתשעים ימים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: החוק), החל מיום 15.9.2018 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 31367-12-17 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

כתב האישום והליכי המעצר

1. ביום 15.12.2017 הוגש נגד המשיבים כתב אישום, אשר כלל שלושה אישומים המייחסים להם קשירת קשר לביצוע פשע, ניסיון רצח ועבירות נשק. ביום 31.12.2017, בטרם ניתן מענה לכתב האישום, הוגש לבית המשפט המחוזי כתב אישום מתוקן.

2. בקצרה ייאמר כי על פי עובדות כתב האישום, במועד שאינו ידוע, קשרו המשיבים לגרום למותו של אליעד וקנין (להלן: הקורבן). במסגרת זאת יצרו המשיבים מטען חבלה והטמינו אותו ברכבו של הקורבן. מטען החבלה יוצר באמצעות כרטיס חשמלי שנוספו לו מקור מתח ורכיבים נוספים וחוברו לו נפץ וחומר נפץ, וגם הוכנס אליו כרטיס SIM אשר אפשר שליטה מרחוק במטען באמצעות תקשורת סלולרית. ביום 11.9.2017, בשעה שנכנס הקורבן לרכבו והחל בנסיעה, הפעילו המשיבים את מטען החבלה. כתוצאה מכך רכבו של הקורבן התפוצץ ועלה באש. הקורבן נפצע קשות בחלקי גופו השונים ואף איבד את רגלו.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה לעצור את המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. ביום 20.3.2018 קבע בית המשפט המחוזי כי קיימת תשתית ראיתית לכאורית המצביעה על מעורבותם של המשיבים במיוחס להם. בשים לב לעברו הפלילי של משיב 2 ולאופי האישומים והמסוכנות הטמונה בהם, קבע בית המשפט כי אין חלופת מעצר שתאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו. לנוכח האמור, הורה בית המשפט על מעצרו של משיב 2 עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. על החלטה זו הוגש ערר אשר נידון לפני (בש"פ 4458/18) ונדחה ביום 24.6.2018 לאחר שנמצא שהמבקשת הצליחה להעמיד תשתית ראיתית לכאורית מספיקה לשם מעצרו של משיב 2 כאשר גם המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו מצדיקה את מעצרו. באשר למשיב 1, ביום 22.5.2018 קבע בית המשפט המחוזי כי אף בעניינו קיימת תשתית ראיתית לכאורית המצביעה על מעורבותו במיוחס לו וכי אין מקום לבחון חלופת מעצר בעניינו.

הבקשה להארכת מעצר

4. כאמור, המבקשת ביקשה להאריך את מעצרו של שני המשיבים בתשעים ימים. לשיטתה, מהעבירות המיוחסות למשיבים עולה כי מדובר בנאשמים אשר מהווים סכנה חמורה לציבור, ואשר לא בחלו בפיצוץ מטען חבלה בטבורה של עיר. מסוכנותם של המשיבים אף נלמדת מעברם הפלילי הכולל הרשעות רבות בעבירות אלימות. המבקשת אף ציינה כי קיים חשש לשיבוש מהלכי משפט מצד המשיבים.

5. עוד טענה המבקשת כי לאחר מספר עיכובים ודחיות שלא ביוזמת המבקשת התיק העיקרי מתקדם, ועד למועד הגשת הבקשה ביום 30.8.2018 התקיימו מספר דיונים מקדימים וקבועים חמישה דיוני הוכחות.

6. מנגד, טענו המשיבים כי מדובר בתיק מורכב המתבסס ברובו על ראיות נסיבתיות ועדויות מומחים אשר חקירתם צפויה להימשך זמן רב. באשר לעיכובים בשמיעת התיק נטען כי המבקשת התמהמהה במסירת חומרי החקירה לבאי-כוח המשיבים וטרם העבירה חוות דעת באשר לאיכונים, המהווים ראיה משמעותית בתיק. עוד נטען כי מועד דיון ההוכחות הראשון נקבע רק ליום 19.12.2018, מספר ימים לאחר פקיעת הארכת המעצר המבוקשת. באשר לעברו הפלילי של משיב 1 נטען כי הרשעתו האחרונה היא משנת 2012 בגין עבירה שבוצעה בשנת 2008, כי רוב הרשעותיו הן בגין עבירות רכוש, וכי מצבו המשפחתי מהווה גורם המפחית חשש להימלטות מאימת הדין. מלבד האמור ביקשו

עמוד 2

המשיבים כי ככל שבית משפט זה יורה על הארכת מעצרם הרי שיש לבחון את עניינם על ידי שירות המבחן ולבדוק אפשרות שחרורם לחלופת מעצר.

דין והכרעה

7. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה, ולאחר שמיעת טענות הצדדים בדיון שהתקיים לפני, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לקבל את הבקשה.

במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק, נדרש בית המשפט לאזן בין זכותו לחירות של נאשם לו עומדת חזקת החפות בשלב זה של ההליך, לבין הצורך בשמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי (ראו למשל: בש"פ 4693/18 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 8 (24.6.2018); בש"פ 6732/17 מדינת ישראל נ' ליבוביץ, פסקה 13 (7.11.2017)). במסגרת זו בית המשפט צריך להביא בחשבון בין היתר, את מידת המסוכנות הנשקפת מן הנאשם; חלוף הזמן ממועד מעצרו; קצב ניהול ההליך העיקרי; החשש מפני שיבוש הליכי משפט והאפשרות להימלטותו מן הדין (בש"פ 9940/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 14 (29.12.2016); בש"פ 418/18 מדינת ישראל נ' בריל, פסקה 10 (22.1.2018)). בעניינינו, אין מקום לספק כי המסוכנות הנשקפת מן המשיבים היא רבה, בראש ובראשונה נוכח המעשים החמורים המיוחסים להם, המאופיינים בתחכום רב ובשימוש בטכנולוגיות מתקדמות. בנוסף, לשני המשיבים עבר פלילי עשיר, הכולל הרשעות בעבירות רבות וביניהן קשירת קשר לפשע, פריצה, החזקת סכין בעניינו של משיב 1, וכן איומים, תקיפת שוטר, קשירת קשר לפשע בעניינו של משיב 2.

8. אף כי לא ניתן לקבל את טענת המבקשת כי העיכוב בשמיעת התיק נבע כולו מהתנהלות המשיבים וקשיי הסדרת ייצוגו של משיב 1, ואף כי פלא הוא בעיני כיצד מאז מועד הגשת כתב האישום טרם הועברו חומרי החקירה במלואם לידי המשיבים, הרי שבשלב זה, כאשר מדובר בבקשה ראשונה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים, האיזון הכולל ושקלול הנתונים הרלוונטיים מטה את הכף אל עבר הותרת המשיבים במעצר מאחורי סורג וברח.

9. אכן, לא נעלם מעיני כי טרם החלה שמיעת הראיות בתיק. עם זאת, אין חולק כי מדובר בתיק מורכב בעל מאפיינים ייחודיים אשר קצב התקדמותו עשוי להיות שונה מקצב התקדמותם של תיקים "רגילים" (השוו: בש"פ 8524/17 מדינת ישראל נ' פוגל, פסקה 27 (3.1.2018)). עוד יצוין כי נקבעו זה מכבר חמישה מועדי דיונים לשמיעת הראיות בתיק.

נוכח חומרת העבירות ובנסיבות העניין, גם לא מצאתי כי יש להורות בעת הזו על הגשת תסקיר שירות מבחן, כפי שהתבקש על ידי המשיבים.

אני מורה אפוא על הארכת מעצרם של המשיבים בתשעים ימים, החל מיום 15.9.2018 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 31367-12-17 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ד' בתשרי התשע"ט (13.9.2018).

ש ו פ ט
